

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: M.H., nar. ..., bytem ..., *zastoupený: Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se
 sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**,
 IČ 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary, o **žalobě proti rozhodnutí
 žalovaného ze dne 29. 7. 2016, č. j. 1702/DS/16-5,**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 29. 7. 2016, č. j. 1702/DS/16-5 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, právního odboru ze dne 9. 3. 2016, č. j. 85954/2015/OP/SISI-22, jímž byl shledán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 2.500,-Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,-Kč.

Podaná žaloba obsahovala pouze jeden žalobní bod týkající se posouzení včasnosti žalobcem podaného odvolání. Žalobce konstatoval, že správní orgán I. stupně vyhotovil dne 9. 3. 2016 prvoinstanční rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 10. 3. 2016. Toho dne začala běžet patnáctidenní lhůta pro podání odvolání. Žalobce podal dne 29. 3. 2016 do

rozhodnutí prostřednictvím svého zástupce, Ing. M.J., nar. ..., bytem ..., odvolání, a to prostou e-mailovou zprávou. Odvolání bylo následně dne 4. 4. 2016 v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno odesláním e-mailové zprávy opatřené uznávaným elektronickým podpisem vydaným certifikační autoritou PostSignum. Poslední den lhůty pro podání odvolání připadl na pátek 25. 3. 2016, tj. na státní svátek Velký pátek. Následoval pak víkend a Velikonoční pondělí, které je taktéž státním svátkem. Proto zástupce žalobce podal odvolání až v úterý 29. 3. 2016, tedy první následující pracovní den ve smyslu § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žalovaný následně odvolání žalobce zamítl jako opožděné, neboť dle jeho názoru posledním dnem pro podání odvolání byl den 25. 3. 2016. Žalovaný tak zcela ignoroval skutečnost, že dne 25. 3. 2016 byl státní svátek, po kterém následoval víkend a další státní svátek. Posledním dnem pro podání odvolání bylo podle žalobce úterý 29. 3. 2016. Žalobce tak podal odvolání včasně.

Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že souhlasí s žalobním petitem, tak je uveden v podané žalobě, neboť došlo k chybnému počítání lhůty k podání odvolání, a to v důsledku nově zavedeného státního svátku, kterým se od roku 2016 stal Velký pátek.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů.

Soud žalobu **shledal** důvodnou.

Žalobce uplatnil v podané žalobě jedinou žalobní námitku, kterou soud shledal opodstatněnou. Žalovaný pochybil, jak sám uznal i ve vyjádření k podané žalobě při počítání lhůty k podání odvolání a nesprávně dospěl k závěru, že žalobcem podané odvolání je podáno opožděně.

Podle § 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala, a pokud připadne konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.

Ze správního spisu vyplývá, že v nyní projednávaném případě bylo žalobci doručeno prvoinstanční rozhodnutí prostřednictvím jeho zmocněnce dne 10. 3. 2016. Podle shora

uvedeného § 40 odst. 1 písm. a) tak počala dne 10. 3. 2016 žalobci běžet patnácti denní lhůta pro podání odvolání, kdy tento den se do běhu lhůty nezapočítává. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl pátek 25. 3. 2016. V tento den byl ovšem státní svátek (Velký pátek), a tudíž konec lhůty musí podle § 40 odst. 1 písm. c) nastat nejbližší příští pracovní den, kterým bylo v daném případě úterý 29. 3. 2016, neboť i na pondělí 28. 3. 2016 připadl státní svátek, a to Velikonoční pondělí.

S ohledem na shora uvedené, tedy žalovaný pochybil, když napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce (podané dne 29. 3. 2016) jako opožděné s odůvodněním, že k marnému uplynutí patnácti denní lhůty k odvolání došlo dne 25. 3. 2016, a tudíž následujícího dne 26. 3. 2016 nabylo prvoinstanční rozhodnutí právní moci. Žalobcem podané odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak bylo podáno včas.

Na základě uvedených argumentů soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Při novém rozhodování žalovaný zohlední soudem vytýkanou vadu.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny činí 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2013). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 9. 2006), a částkou 1.428,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 11.228,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a násl. s.ř.s.).**

V Plzni dne 30. listopadu 2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: M. K.